

Burn-outpreventie voor kinderen

Jeugdtheater In haar duistere feeënfantasie 'Dat begint hier al goed' tovert Hanneke Paauwe het schaamrood op de wangen van de prestatie maatschappij.

Dat begint hier al goed (8+).

Hanneke Paauwe & Villanella

★★★★☆

Tot 24 maart op tournee in Vlaanderen.

Eerlijk? Wij dachten dat roze feeën passé waren. Wie er toch mee op de proppen komt, moet op z'n minst een goede reden hebben. De knalroze Fee Canapé houdt de sprookjeswereld alvast een weinig flatterende spiegel voor. Zij is een fabricagefoutje: niet met een punthoofd geboren, zoals haar zussen. Niet in staat om te vliegen. Een *handicapé* fee. 'Dat begint hier al goed', moet haar vader ooit gezegd hebben.

Als straf wordt Fee Canapé met een turf van een spreukenboek verbannen naar de Afdeling Schaamte, waar ze als tovenaars-on-demand de wensen van bezorgde vaders en moeders vervult. Uw pupil blijkt de domste van de klas? Bel de fee. Uw tweejarige snotter speelt geen viool? Bel de fee. Schrik niet als uw baby straks met

een burn-out kampt.

Oorspronkelijk zou Hanneke Paauwe *Dat begint hier al goed* met actrice Sien Eggers maken, maar artistieke meningsverschillen gooiden roet in het eten. Goele Derick, die Eggers vervangt, weet zich uitstekend te redden in de op hol geslagen horrorwereld waarop Paauwe stilaan een patent heeft.

Paauwes premisse scoort als inventieve aanklacht tegen competitiedrang en perfectionisme, maar dit belerende sprookje geeft zich wat te snel prijs, zodat de vele knotsgekke vondsten soms meer bijdragen aan het universum dan aan de voorstelling zelf. Ook kun je je vragen stellen bij de escapistische oplossing van Paauwe: is vluchten in de eigen cocon (in casu een pluchen pompoen) het enige verweer tegen de

Goele Derick als Fee Canapé. © Sofie Jaspers

ze totalitaire dystopie?

Integriteit is aartsmoeilijk, zo begrijp je wanneer Fee Canapé een kleedje aantrekt in hetzelfde matte groen als het decor, zodat ze er haast letterlijk in verdwijnt. *Dat begint hier al goed* is, trouw aan zichzelf, niet perfect, maar het stuk charmeert wel als speelse kritiek op de maakbare mens.

GILLES MICHIELS